

zijn als et heelal verkende vast. raagstuk de een- dition, inden is, kens ge- schen- leen op uit volgt heel an- ere pla- hebben. en ster- worden is, werkt het el ander

warmte- organisch kan ons , waaruit mgesteld, el grooter Zonder dier en n kunnen deze an- gevonden, en wordt wij reeds populaire maarlige rren aan- le wezens h aan die fs afbeel- Venus, rakter te geschiede- de teles- lekt had, e levende tot deze recht gaf, dat deze the dark, ij kennen aan zoals dat orga- e vormen an optre- Eer pleit van het le stoffen achten en geeft ons rganische aneten en lde wijze e dezelfde op aarde. lijke elke woorden, het orga- e varieerde de laagste e het zich e hitte der Noord- n dit aan- te onder- standig- even toch en physi- e in het t; dat er leen welke Kan aan- vensvoor- gevonden celing van e aarde eelal, die vestig is e appellijke jk.

aarom in nerkende t levend e onder- genlijk is, n, omdat maar de et levend e levend e leen, die e stoffen l en tot vergaan erwij de e worden end orga- ; het is stellende

En des- leme als den vorm e plaats e dier als et en net e elk deel e en dit kan ge- besit elk zich- elsk e scheidt die zich ver- toont ouders, waardoor oostof fect, ter- denkbaar e levende chsp be- e laten hap dan- nstelling, h in haar toplasma rondstof,

waaruit elk organisch lichaam is opgebouwd, is saamgesteld uit vier elementen: waterstof, stikstof, zuurstof en koolstof. Juist deze vier elementen nu bezitten de eigenschap van zich op de meest verschillende wijzen saam te kunnen verbinden. Hoe groot schijnbaar het onderscheid ook moge zijn tusschen uw zenuwen en spieren, de nagels van uw vingers en het haar op uw hoofd, uw hersenen en uw maag, de chemische analyse toont, dat ze allen in hoofdzaak uit deze zelfde vier elementen zijn saamgesteld. Ook alle producten, die we aan de planten- en dierenwereld te danken hebben, olie en was, suiker en lijn, guttapercha en kine, koffie en thee i. e. w. alle stof, die aan de organische wereld ontleend is, wijst in haar samenstelling op deze elementen terug. Uit deze eenheid van grondstof, waaruit alle levende organismen is opgebouwd, blijkt dus, dat deze vier elementen voor het organisch leven metterdaad onmisbaar zijn. Het leven zelf mag niet het resultaat zijn van de samenstelling dezer vier elementen, maar ze vormen als men het zoo noemen mag de fysieke basis, zonder welke het leven ondenkbaar is.

Voegt men nu deze beide gegevens, die de physiologie en de organische chemie ons aan de hand doen, saam, eenzijdig dat kenmerkend voor alle organisch leven is, dat het telkens aan verandering onderhevig is, de oude moleculen laat afsterven en die door nieuwe vervangen doet, en anderzijds dat deze moleculen onveranderlijk saamgesteld zijn uit deze vier elementen, — dan volgt hieruit, dat deze vier elementen voor het organisch leven onmisbaar zijn. Waar deze elementen ontbreken, zou geen levend lichaam kunnen bestaan; en al bestond het, dan zou het geen dag kunnen stand houden. Deze vier elementen zijn dus de essentiële conditie, waaraan het organische leven gebonden is.

Toch is hiermede niet genoeg gezegd. Hoe eenvoudig ook de grondstof is, waaruit het organische leven is opgebouwd, het proces waardoor deze vier elementen aan de ons omringende natuur worden ontleend, saamverbonden en omgezet in protoplasma, is zeer ingewikkeld en tot dusverre even als het leven zelf onverklaarbaar. Wat men alleen weet is dit, dat het proces in hoofdzaak door de plantenwereld geschiedt en dat het aan bepaalde voorwaarden gebonden is. De hoogere organische wezens zoals mensch en dier bezitten dit vermogen niet; hun voedsel, waardoor het organisme vernieuwd wordt, moet eerst door de plantenwereld voor hen bereid worden. De plant alleen bezit het vermogen om deze elementen in zich op te nemen en in protoplasma om te zetten. En eerst door de plantenwereld heen komt het tot den mensch en het dier.

Vraagt men nu, welke condities noodig zijn om het levende organisme in stand te houden, dan wijst de heer Wallace op de volgende hoofdpunten:

1. een bepaalde temperatuur van warmte. De ondervinding hier op aarde heeft geleerd, dat de grens, waarop het leven in stand kan blijven, ligt tusschen het vriespunt en 104° Fahrenheit. Dit wil natuurlijk niet zeggen, dat zoodra de temperatuur om ons heen hoger stijgt of lager daalt, plant en dier of mensch terstond sterven moet. Elk organisch wezen bezit het vermogen om een tijdlang den invloed van de temperatuur om zich heen tegen te gaan. Maar een aarde, waar duurzaam de temperatuur beneden het vriespunt zonk, zou geen organisch leven voortbrengen. Het zaad der planten ontkiemt niet zonder warmte. En omgekeerd, indien de temperatuur blijvend op kookhitte stond, zou noch dier noch mensch het uithouden. Ook dit is niet een toevallig verschijnsel, maar heeft juist in de eigenaardige samenstelling van het protoplasma zijn oorzaak en is algemeen erkend als essentiële voorwaarde van het leven.

2. de inwerking van het zonlicht. Daar- gelaten de vraag, in hoeverre mensch en dier zonder het licht der zon zouden kunnen leven, staat het vast, dat zonder zonlicht de plant niet in staat zou zijn de anorganische stof, met name de koolstof, in organische stof om te zetten. Dit proces is in hoofdzaak juist te danken aan de chemische inwerking van het zonlicht. En waar de plant het voedsel moet leveren voor dier en mensch, kan dus gezegd, dat zonder het licht der zon niet alleen geen plant, maar ook geen mensch en dier op aarde zou kunnen bestaan.

3. het water. Over de noodzakelijkheid van het water voor het leven bestaat nauwelijks twijfel. Het water vormt een der hoofdvoorwaarden voor het leven; ons eigen lichaam bestaat voor drie vierden uit water, en zonder water is geen plantenleven denkbaar. Zal er leven zijn, dan moet er dus water aanwezig zijn, en wel in voldoende mate.

4. de lucht. Ook de betekenis van den dampkring voor het organische leven kan niet licht te hoog geschat worden. Vooreerst, omdat de lucht de eigenschap bezit eenzijdig de zonnestralen en daarmede de warmte ongehinderd door te laten, maar anderzijds om te verhinderen dat de aldus verkregen warmte niet te spoedig te loor gaat. Onze atmosfeer is als 't ware een deken, die om de aarde heengeslagen is, waardoor de warmte, over dag verkregen, des nachts bewaard blijft. Waar de lucht ontbreekt of zeer ijel wordt, houdt dan ook alle leven op. Men ziet dit op de hoge bergen zelfs in warme lichtstreken. Op de toppen dier bergen ligt ook in den zomer eeuwige sneeuw en ijs, wat daaraan te wijten is, dat de luchtlaag zoo dun is, dat de zonnewarmte niet wordt bewaard. Een aarde zonder lucht zou dus geheel met ijs bedekt zijn en onbewoonbaar voor den mensch. En ten tweede, omdat juist de lucht de elementen geeft, waaruit het protoplasma is saamgesteld. Van de zuurstof is dit bekend genoeg, want zonder die zuurstof zou alle ademhaling van mensch en dier onmogelijk

zijn. Maar evenzeer geldt dit van de stikstof, die, hoewel op zichzelf voor alle levende doodelijk, onmisbaar is voor de plant. Wel bezit de plant het vermogen niet, om de stikstof rechtstreeks uit de lucht te ontleenen, maar door elektrische ontladingen in de lucht verbindt de stikstof zich met de waterstof, en wordt door den regen in den bodem neergelaten, waaruit de wortels der planten het weer opzuigen. Ook koolstof en waterstof worden door de planten aan de lucht ontleend; de koolstof rechtstreeks, de waterstof door middel van den regen, omdat het met de stikstof een verbinding aangaat en deze nieuwe verbinding, de ammonia, door den regen aan de aarde wordt meegedeeld. Voeg hier nu nog bij, dat verschillende dezer gassen, zoals stikstof en koolstof, op zichzelf doodelijk zijn voor het hoogere animale leven; dat ze daarom in onzen dampkring slechts in zeer kleine mate voorkomen, juist genoeg om voor het plantenleven te voldoen; en het zal duidelijk zijn, dat alleen een atmosfeer zoo saamgesteld als die onze aarde omringt, voldoet aan de eischen, die het organische leven van plant en dier stelt. Een atmosfeer, waarin zuurstof en stikstof in gelijke mate voorkwamen, zou voor alle hoogere organisch leven doodelijk zijn, evenals een atmosfeer zonder stikstof geen plantenwereld zou kunnen voeden.

5. de afwisseling van dag en nacht. Deze factor mag zeker niet zoo belangrijk zijn als die van warmte, lucht en licht, maar speelt toch ook in het organische leven een voorname rol. Alle hoogere organisch leven heeft behoefte aan een tijd van rust. De activiteit kan niet altijd doorgaan. Daarmede correspondeert het feit, dat des nachts de inwerking van licht en warmte ophouden, en mensch en dier rust geniet. Een altijd durende dag zou die rust niet kunnen geven. Juist in de afwisseling van dag en nacht ligt voor het organische leven dus een moment, dat van niet geringe betekenis is. De dag brengt den arbeidstijd, de nacht geeft herstel van de verbruikte kracht. Waar nog bij komt, dat juist de wisseling van dag en nacht een der hoofdoorzaken is, waardoor de hitte wordt getemperd, die van de zon uitstraalt. Zonder nacht zou die hitte zoo stijgen, dat alle leven onmogelijk werd. Terwijl omgekeerd een eeuwige nacht op verlies van alle warmte ons zou te staan komen. Juist door de regelmatige opeenvolging van beide in één etmaal wordt de temperatuur op die hoogte gehouden, die voor het organische leven noodzakelijk is.

Uit de Pers.

In de *Friesche Kerkbode* heeft Dr. Kuyper van Makkum een serie belangrijke artikelen gegeven over de wedergeboorte. Waar over dit dogma nog veel verschil van gevoelen bestaat, kan een zoo duidelijke uiteenzetting, die zich telkens op de Schrift beroept, niet anders dan goed werken. Dr. Kuyper wees er op, hoe er onderscheid moet gemaakt tusschen de wedergeboorte in breederen zin, die heel het Christelijk leven omvat, en de wedergeboorte in engeren zin, die de inplanting van het nieuwe leven bedoelt. Dat deze wedergeboorte in engeren zin in het laatste verband staat met den doop en daar van ook bij den kinderdoop niet los mag gemaakt worden, werd op grond van de Schrift en de belijdenis onder kerke afdoende wijze aangevoerd. Thans behandelt hij de vraag, in welk verband de wedergeboorte en de roeping tot elkander staan.

Het wordt tijd, dat wij aan het einde komen van onze artikelen, die over de wedergeboorte in engeren zin handelen. Wij wenschen, na breed voorbij over het gewone tijdsal, waarop deze genade- weldadigheid der Bondelingen plaats grijpt, gesproken te hebben, ditmaal meer in het bijzonder de wedergeboorte als vrucht der roeping Gods te beschouwen. Want wel is het een onmiddellijk werk Gods, maar daarbij mag nooit vergeten dat de wedergeboorte ten wonderlijk werk Gods is en blijft gewrocht door Zijne alvermogende roeping, en dat zij alleen in soverre onmiddellijk geheeten wordt, als daarbij bedacht wordt dat de Heere zich hiervoor niet van eenig menschenkind als middel bedient.

De vraag: wat de wedergeboorte aan de roeping vooraf, of heeft eerst de roeping plaats en volgt daarna de wedergeboorte, hebben wij steeds zoo beantwoord, dat de *scheppende roeping* Gods vooropgaat in het werk des heils, dat door haar de wedergeboorte gewrocht wordt, en dat de *uitwendige roeping* onder den zegen des Heeren slechts daar gedijet kan, waar het zaad der wedergeboorte door het roepen Gods is gegeven.

Over de wedergeboorte, als vrucht van het scheppend roepen, handelen we thans, en we wenschen op het aangrijpende woord van Ezechiel 36: 1-6.

En aangande uwe geboorten, ten dage als gij geboren waart werd uw navel niet afgesneden; toen ik u aanschouwde; gij waart ook geenszins met zout gewreven, noch in windseel gewonden. Geen oog had medelijden over u, om u een van deze dingen te doen, om zich over u te erbarmen; maar gij zijt geworden geweest op het vlakke des velds, om de walgenheid van uwe ziel, ten dage, toen gij geboren waart. Als ik bij u voorbijging zoo zag ik u, vertreden zijnde in uw bloed, en ik zeide tot u in uw bloed: Leef! ja, ik zeide tot u in uw bloed: Leef!

De heilige profeet stelt zich hier ten doel Israël zijn zonde bekend te maken. Dat blijkt reeds uit den aanhef: uwe handelingen en uwe geboorten zijn uit het land der Kanaänieten, uw vader was Amoriet, en uwe moeder een Heethietische! In deze woorden worden tot Jeruzalem gesproken, gelijk blijkt uit vs. 2, om *haar gewonden bekend te maken*.

Allereerst wordt de erfzonde aangegeven. De Israëlieten bereiden zich er op, dat zij Abraham tot een vader hadden. Maar vleeschelijke geboorte uit een godzaligen vader of uit een vrome moeder brengen niemand de zaligheid aan. Het Verbond der genade rekent immers de kinderen der belofte, maar alleen en uitsluitend de kinderen der belofte voor het zaad.

De kinderen des vleesches liggen als nakroost van Adam, allen onder de erfzonde, en worden in zonde ontvangen en geboren. Genade is geen erfgoed, de zonde wel, en daarom door wij ootmoedig belijdenis van de erfzonde. Door het een David betuigen: »Zie, ik ben in ongerechtigheid geboren, en in zonde heeft mijn mijne moeder ontvangen.« (Psalm 51: 7). Daarvan wist reeds een Job te gewagen: »Wie zal een reine geven uit den onreine? niet één.« (Job 14: 4). En voor ieder die het verstaan kan, heeft Jezus dat aldus aan Nicodemus betuigd: »Hetgeen uit het vleesch geboren is, dat is vleesch.« (Joh. 3: 6).

Het is deze aanrijpende waarheid, die door Ezechiel aan het Israel zijner dagen wordt voorgehouden, dat vleeschelijke geboorte niets dan erfzonde met zich mede brengt.

Die erfzonde wordt door hem aldus in beeld gebracht: ten dage, als gij geboren waart, werd uw navel niet afgesneden; en gij waart niet met water gewassen, toen ik u aanschouwde; gij waart ook geenszins met zout gewreven, noch in doeken gewonden.

Zoo zijt gij ontvangen en geboren. Dat is uwe erfzonde. En die erfzonde leidt onverderdelijk tot erfzonde. Deze laatste benaming is ontleend aan 2 Cor. 7: 1: »dewijl wij dan deze beloften hebben, geliefden, laat ons onszelven reinigen van alle besmetting des vleesches en des geestes, volniedigende de heiligmaking in de vrees Gods.« Onder erfzonde hebben wij te verstaan de besmetting, de besmetting, de verdorvenheid onzer natuur, als zijnde het noodzakelijk gevolg van de erfzonde, dat wij in zonde zijn ontvangen en geboren.

Die erfzonde en erfzonde worden u in vs. 5 nader aldus getekend: »Geen oog had medelijden over u, om u een van deze dingen te doen, om zich over u te erbarmen; maar gij zijt geworden geweest op het vlakke des velds, om de walgenheid van uwe ziel, ten dage toen gij geboren waart.«

O, wat beteekent het toch, u te beropen, dat gij Abraham tot een vader hebt! Van Abraham zelf kunt ge niets dan een vleeschelijke geboorte erlangen, en nooit waren de kinderen des vleesches het zaad. Zoo genomen is er niets dan erfzonde erfzonde, erfzonde, aldus geërfd, behalve genade, want genade is geen erfgoed.

Hoe veronderdend, hoe verbijzand is de profet voor allen, die zich slechts beroemen op het »ten dage dat ik geboren ben!« Lees en herlees de versen 4 en 5 van Ezechiel 16, en bedenk het dat niet *ten een reïne geeft uit den onreine*; dat wat uit vleesch geboren is, vleesch is; dat elk menschenkind in ongerechtigheid geboren wordt, en in zonde door zijne moeder ontvangen.

Laat het u tot verootmoediging brengen die boetedigging over de »walgenheid uwer ziel, ten dage toen gij geboren waart.« De aanklacht van smeltafscheiding van den hoofdschdel af, tot aan de voeten toe.« Er is niets geheels aan u, maar wonden en striemen en etterbullen.

Als er nu niets anders was dan vleeschelijke geboorte, gewis, dan zou het bitter ellendig met elk menschenkind gesteld zijn. Dan zou er niet de minste hoop zijn.

Maar wij weten het heerlijk Evangelie, dat er niet alleen »kinderen der belofte« zijn, maar dat er ook »kinderen der belofte« zijn, die voor het zaad worden gerekend.

En daarbij nu komt het aan op een *geestelijke geboorte*, op de *wedergeboorte*.

Verandering krijgt de ziel, na het lezen van de bange versen 4 en 5, eerst bij het evangelische Geestes: »Als ik u voorbij ging zoo zag ik u, vertreden zijnde in uw bloed, en ik zeide tot u in uw bloed: Leef! ja, ik zeide tot u in uw bloed: Leef!«

Dat bloed is hier de naam voor erfzonde en erfzonde. Daarom zeggen de kanteekenaars volkomen terecht: »Dit bloed beteekent onze verdorvenheid der natuur, in dewelke wij allen ontvangen en geboren zijn, en die ons den tijdelijken en eeuwigen dood onderworpen maakt.«

Bloed is in de Schrift voortdurend de naam voor de verdorven natuur. Vleesch en bloed nullen het Koninkrijk Gods niet betruwen.

En terwijl wij allen zoo ontvangen en geboren worden als in vers 4 en 5 getekend is, komt er alsnu een zaligmakend werk Gods tot stand.

De Heere gaat spreken, de Gods des Verbonds gaat roepen. Wij weten dat als de Heere spreekt, dat is het er. Als Hij gebiedt, dan wordt het terstond. Hij roept de dingen, die niet zijn, alsof ze waren. Dies heet dat roepen Gods een *scheppend roepen*.

Als de Heere Zijne uitverkorenen voorbijgaat en Hij niet ze vertreden in hun bloed, dat is in de walgenheid hunner ziele ten dage dat ze geboren zijn, dan zegt Hij tot hen in hunnen bloed — het staat er tweemaal — Leef! ja, ik zeide tot u in uw bloed: Leef!

Dat leven, is hier het genadeleven des Verbonds. De kanteekenaars vertolken deze gedachte aldus: hoevel gij zeer onrein en misnaakt zijt en als in het verdorven des doods ligt, zal ik nochtan maken, dat gij zijt leven. Dit is voortdurend vervuld, volgens het Verbond der Genade, hetwelk God met Abraham heeft opgericht.

In dat Verbond zijn, naar den ewigen Raad der vrijmachtige verkiesing, de kinderen der belofte, als het zaad gerekend.

Niet de vleeschelijke, alleen de geestelijke geboorte maakt tot kinderen Gods. Niet de eerste slechts, de tweede geboorte maakt de genade deelachtig. Niet de natuurlijke, uitsluitend de wedergeboorte maakt erfgenaam des eeuwigen levens.

Daarom is het voor een ieder, die in zonde ontvangen en geboren is, de groote levensvraag of de Heere hem ook voorbijgaat, is, toen hij daar lag »vertreden in zijn bloed« en of de God des Verbonds, dat scheppingswoord van genade ook tot zijne ziel gesproken heeft.

O, het is zoo wonder als de Heere dat woord spreekt. Dan wordt in de ziele het goddelijk licht geboren. Maar de ere van dat woord te spreken laat Hij niet aan den mensch over. Die ere heeft Hij Zichzelf voorbehouden.

God de Heere spreekt dat zelf.

Het is het woord dat uit Zijne mond uitgaat. Daarom zal het niet ledig tot Hem wederkeren. Het zal doen hetgeen Hem beghaagt. Dies zal het voorspoedig zijn in hetgeen waarlijk Hij het endt.

De Heere spreekt: Leef! ja, Hij zegt het tot u in uw bloed: Leef! Hij maakt de dooden levend. Hij roept de dingen die niet zijn alsof ze waren. En... Hij doet dat ten dage toen gij geboren waart.

Volgens het Verbond der Genade.

Malder, Ds. J. A. Goedbloed en Ds. J. van Haeringen.

Na het rapport van dep. ad Examina vangt het examen van den Eerw. heer D. B. Hagenbeek, ber. prd van Fijnart, aan. Deze houdt een predication over Jen. 31: 1, 2, 3. Daarna onderzocht Dr. de Moor in Exeg. O. T. naar Haggai 2. Ds. Voigt in Exeg. N. T. naar Matth. 2 en 2 Cor. 4. Ds. Zwiers in Dogmatiek. Ver volgens vraagt Ds. Goris Kerkgesch. Ds. Mulder r Ethiek. Ds. Zwiers Inhoud H. S. Ds. Mulder Symb. Ds. Goris Kerkrecht. Dr. de Moor Ho miletiek. Ds. Voigt Practische Vakken. Gehoord het advies der deputaten, besluit de classis dezen broeder toe te laten tot de Bediening des Woords en der Sacramenten. De voorzitter deelt hem dit namens de classis mede, en deze zingt hem Psalm 134: 3 toe.

Om het late uur worden alleen de noodigste zaken behandeld en al 't andere wordt uitgesteld. Bij de benoemingen worden gekozen: tot class. corr. Ds. Goris, sec. Dr. de Moor; tot kerkvisit. Ds. Zwiers en Ds. Goris, sec. Ds. Mulder en Dr. de Moor; tot dep. ad exm. Ds. Goris, Dr. de Moor, Ds. Zwiers; tot dep. hulph. kerken Ds. Zwiers; Br. L. Punt en Br. K. Dane; tot quaestor: Ds. Zwiers, sec. Ds. Goris; tot class. corr. theol. school: Ds. Goris. — In plaats van Ds. Voigt wijst de classis als provinciaal deputaat voor art. 49 D. K. O. Ds. Mulder aan; als sec. dep. hulph. kerken Ds. Goris; als sec. dep. tot eventuele verkiezing van een hoogleraar aan de theol. school Dr. de Moor.

Inzake vacatuurbeurten wordt besloten, dat de beurten voortaan om de drie weken zullen gegeven worden, behalve aan den Moederlijk, dat om de veertien dagen zal geholpen worden. Consul lent van Moederlijk wordt Ds. Goris, van Raams donk Dr. de Moor, van Dinteloord (in plaats van Dr. de Moor) Ds. Zwiers.

Ds. Voigt wordt acte van losmaking van Raams donks kerk verleend op de meest eervolle wijze. De praeas deelt dit Z.E.W. in hartelijke be- woorden mede, waarna Ds. Voigt een kort afscheidwoord spreekt.

Roepende kerk voor de volgende classis is Dinteloord. Kerken voor tusschentijdsche appro- batie en losmaking: Zevenbergen en Breda.

Ds. Voigt eindigt de vergadering met dank gebed

Op last der classis, Dr. J. C. Dr. Moor.

Breda, 6 October 1904.

Korte notulen van de vergadering der classis Gouda, gehouden 11 October 1904.

Art. 1. Ds. De Vries, als consulent der roepende kerk van Oudewater, opent de vergade- ring, verzoekt te zingen psalm 119: 3, leest daarna psalm 84 en gaat voor in gebed.

Art. 2. Aan de B.B. A. Hey en A. van Leeuwen wordt opgedragen om de lastbrieven na te zien. Uit hun rapport blijkt, dat alle kerken wettig vertegenwoordigd zijn.

Ds. Dalhuijsen is wegens ongesteldheid afwezig.

Art. 3. Het moderamen wordt samengesteld uit de D.D. De Jong, praeas; Broekstra, asses- sor, en Steinhart, scriba.

Art. 4. De actarius leest de notulen der vorige vergadering, welke onveranderd worden goedgekeurd.

Art. 5. Ingekomen zijn een missive van de classis W. en een telegram met dankbetuiging namens H.M. de Koningin Moeder, als antwoord op den heilwensch van den 2den Aug. 11; beide worden voor kennisgeving aangenomen. Een schrijven van W. de J. te L. en een van J. R. te W. zullen later worden behandeld.

Art. 6. De rapporten der kerkvisitatie in al de kerken gedaan, worden met dankzegging aan de rapporteurs ontvangen.

Art. 7. Het schrijven van W. de J. wordt naar den kerkeraad van L. gereenvoerd.

Art. 8. De Eerw. heer A. Taal, beroepen V. D. M. bij de kerk van Krimpen aan de Lek; wordt peremptoer onderzocht en, met goedvin- ding van de Prov. deputaten ad examina: Doorn, Douma en Sluifuit, tot den dienst des Woords en der Sacramenten toegelaten. Tevens wordt het beroep geapprobeerd. Z.Eerw. wordt psalm 134: 3 toegevoerd.

Art. 9. De financiële aangelegenheden wor- den behandeld, en de collecten geleid.

Art. 10. De vacatuurbeurten worden als volgt geregeld:

Berg Ambacht. Ds. De Vries, Lekkerkerk Ds. Langen, Moordrecht Ds. Broekstra, Onderkerk aan den IJssel Ds. Dalhuijsen, Recwijk-Sluif- wijk Ds. Sap, Zovenhuizen Ds. Steinhart.

Art. 11. Naar aanleiding van een schrijven van J. R. te W., en op verzoek van den kerkeraad van W., wordt een commissie benoemd om de taken nader te onderzoeken, bestaande uit de D.D. Laagen en Steinhart en onderling A. Heij.

Art. 12. Br. Kaptein brengt verslag uit van de 5de en 6de zitting der Prov. Syn., hetwelk met dankbetuiging voor kennisgeving wordt aan- genomen.

Art. 13. Uit de instructie van N. a. d. IJ, blijkt, dat de kerkeraad den tijd gekomen acht, om te O. a. d. IJ, tot de instelling der ambten over te gaan, hetwelk met blijdschap door de verga- dering vernomen, die daaraan hare goedkeuring hecht. De plaats der bevestiging wordt aan de praeas des kerkerads overgelaten.

Art. 14. Aan de kerk te G. wordt toestemming gegeven om met de censuur voort te varen; ter- wijl haar verzoek wordt ingewilligd, om voortaan de oproeping voor de classische samenkomsten niet alleen in *Hollands Kerkblad*, maar ook in *De Basijn* en *De Hervormer* te plaatsen.

Art. 15. Inzake de zending wordt besloten, dat de afgevaardigden der kerken in de e.k. ver- gadering der classis, mededeeling zullen doen en van het oordeel en van de geidelijke bijdrage hunner kerken.

Art. 16. Bij de rondvraag naar Art. 41 D. K. O. wordt op verzoek van de kerk van Oudewater, een deputatie benoemd, bestaande uit de D.D. Langen en Sap, tot approbatie van het beroep van Ds. Van Dijk. Aan een andere kerk worden eenige adviezen gegeven.

Art. 17. De kerken van Recwijk-Sluifwijk zullen de volgende vergadering der classis samen- roepen.

Art. 18. In de volgende samenkomst moeten gestort worden de collecten voor de Theologische School en voor het weeshuis te Middelharnis.

Art. 19. De assessor sluit de vergadering met dankgebed.

In naam en op last der classis Gouda, J. J. STEINHART, A. t. Scriba.

zijde de strijd tegen de openbare schoolaange- bonden wordt, die leden der Reformed Church tot inzicht brengen, dat zij op een dwaalspoor zijn.

Aartsbischop Elder, aartsbischop in Cincin- nati, heeft voor zijn bismom, volgens *The Outlook*, de volgende regelen gesteld:

1. In plaatsen waar een Roomsche school is, zijn de ouders gehouden, willen ze geen loodzonde bedrijven, hunne kinderen er heen te zenden. 2. Het berust alleen bij den bisschop, te bepalen of een zekere gemeente vrijstelling kan ontvangen van het oprichten eener pa- rochiale school, en in welke gevallen ouders vrijstelling kunnen verkrijgen hunne kinderen er heen te zenden. 3. Nademaal ouders, die in zekere blijven hunne kinderen naar een Roomsche school te zenden, zoo zij daartoe in staat zijn, eene doodzonde bedrijven, zoo volgt hieruit, dat zij deze overtreding in de biecht moeten openbaren. 4. Biechtvaders mogen geen absolutie geven aan ouders, die zonder verlof van den bisschop hunne kinderen zenden naar niet roomsche scholen, tenzij zoodnigge ouders beloven van tweeën één te doen: of binnen den door den bisschop bepaalden tijd de kinderen naar een Roomsche school zenden, of binnen twee weken zich op den bisschop beroepen en aan diens beslissing zich zullen houden. 5. Met bestiltheid leggen wij er nadruk op, dat men zich houde aan No. 64 van de bisschoppelijke statuten: Wij verordenen, dat zij, die voor de eerste maal deel zullen nemen aan de heilige Communie, tenninste twee jaar in een Roomsche school moeten hebben doorgebracht. Zonder ons verlof mag op dezen regel geen uitzondering gemaakt worden.

Het spreekt wel van zelf, dat wij dit stuk niet in zijn geheel beamen. Maar wij hopen toch, dat de Gereformeerden er de slotsom uit zullen trekken; indien voor de Roomschen de openbare school niet te gebruiken is, is zij evenmin voor ons Gereformeerden gepast.

Zuid-Afrika. Beweging voor de Ned. Taal.

Te Stellenbosch, Kaap-Kolonie, waar het meest invloedrijke Theol. Seminarie is, is een beweging op touw gezet, om de Engelsehe diensaten, die aldaar in de kerk gehouden wor- den, af te schaffen en door Hollandische te ver- vangen. Sedert elf jaren werden die diensten gehouden. De beweging gaat uit van de Theol. studenten. Tot heden kwam de tegenstand tegen het prediken in het Engelsch meestal van de zijde der leden en werd de zaak spoedig gesmoord. Thans is dat anders, en als de predikers eenvoudig weigeren het te doen, wordt er zonder eenige moeite aan de zaak een einde gemaakt. Vroeger gingen de Stellenbosche jongelieden liever naar den Engelschen dienst dan naar den Hollandischen; nu is dat vlak omgekeerd.

De studenten vragen in een artikel in *De Gode Hoop* o.a.: »Is het den belangen der kerk niet eerder nadelig dan voordelig, dat En- gelsch wordt gesproken waar allen, die de diensten bijwoonen, Hollandsch verstaan? Is 't goed voor de kerk, 't Engelsch te bevoorcellen ten koste van het Hollandsch? Is 't goed, dat Afrikaner jongelieden en meisjes onnodig er aan gewoon worden gemaakt, hun godsdienst in 't Engelsch te hebben? Behoort het gebruik der Holland- sche taal, welke zij op school of college zoo weinig hoorden, niet bij hen aangemoedigd te worden? Is de taal niet grooten-leels de kerk?« Wij verblifden ons in deze beweging zeer.

Gemengd nieuws.

Dowle. Sedert Dowle zich heeft laten procla- meren als eerste apostel van Christus, is het natuurlijk noodig geworden, dat er nog elf apos- telen worden gemaakt.

Rechter V. V. Barnes, consul generaal voor Zion City en Daniel Sloan, manager van Zion, zijn nu door den profeet benoemd tot »ander- wijkers«.

Deze twee mannen zijn thans belast met het bestuur over Zion City en worden daarbij nagegaan door den eersten apostel in hoogst eigen persoon.

Voldoet hun werk goed, dan worden ze »gemaakt« tot apostel en behoeven er dus maar negen meer te zijn.

De ark van Noach. Was de arke Noach's, 300- als de Bijbel ons haar beschrijft, een goed see- waardig vaartuig? Een Amerikaanse scheep- vaartcomant geeft op deze vraag het volgende antwoord:

»Veel scheepsbouwmeesters hebben over de maat der ark geschreven en allen zijn van meening ge- worden, dat het een uitstekend zeepschip en even- zo een praktisch en betrouwbaar drager van lasten geweest is. In de laatste tien jaren heeft men zich bij de algemeene afmetingen, bij den bouw van Amerikaanse zee- en binnen-vrach- tootsen, zeer nauw aangesloten bij de ark. Zoals de Heilige Schrift aangeeft was de ark 300 ellen lang, 50 ellen breed en 30 ellen diep, daarbij bedroeg haar inhoud 11413 ton. Zij had ruimte genoeg voor paren der verschillende diersoorten, kon buitendien 1000 personen dragen, en had dan nog overvloedige ruimte voor het bergen van levens- middelen. In de 17de eeuw bouwde de Neder- lander Peter Jansen een vaartuig nauwkeurig vol- gens de afmetingen der ark, en dat vaartuig bracht, zoals berichten uit dien tijd aangeven, zijn eigenaar wel geld op.

Noach, »de vader der scheepsbouwkunst«, wordt door de tegenwoordige scheepsbouwmeesters hoog in eere gehouden; want zij weten, hoe ver de Phoeniciërs, Grieken en Romeinen en alle andere scheepsmakers tot op den nieuwen tijd achter- blijven bij het uitstekende scheepstype der arke, die gemakkelijke, veilige en rentevolgende vaartuig.

Geef deze uitleg van het Amerikaanse blad niet veellet te denken? Hoe diep en groot is toch de wijsheid der Heilige Schrift ook daar waar er sprake is van aardsche, bloot natuurlijke dingen!

Mormonism. Op 6 Oct. werd de halfjaarlijkse conferentie van de zich noemende Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, ge- opend. President Smith maakte melding in zijne openingrede van den boel der Mormonen Kerk. Twintig georganiseerde zendingen worden onder- houden door geheel de wereld heen, met meer dan 1500 arbeiders in het zendingveld, hetwelk bijna ieder land in de wereld insluit.

Men moest overal van overheidswege de propa- ganda der Mormonen, als leidend tot onzedelijkheid, verbieden.

WINCKEL.

Voor Kinderen.

AAN VRAGERS.

Moet de naam van den admiraal Baisot als een Franche naam worden uitgesproken of niet?

Op deze schijnbaar eenvoudige vraag van J. de W. te L., een afdoend antwoord te geven, is nu juist niet gemakkelijk.

Onze vaders waren en op de spelling en op de uitspraak van namen, nu juist niet nauw- keurig, en dikwijls heerschte er groote onzeker- heid, of was 't niet mogelijk uit te maken hoe het wezen moest. Soms schijnt de drager van den naam 't zelf niet geweten te hebben. De

Buitenland.

Vergadering der classis Klundert op 6 October 1904, te Klundert.

De vergadering wordt door den praeas, Ds. Mulder, op de gebruikelijke wijze geopend. Scriba is Ds. Goris, assessor Ds. Zwiers. Dr. de Moor en oud. Maris onderzoeken de cre- denticabiliteit. Scandi zijn opgekomen van Breda, Dinteloord en Willemstad. Tegenwoordig zijn de deputaten der provincie Ds. J. M.

Namens het Comité, R. BROEKHUIZEN, Sec.

Middel, 31 Oct. 1904